

Københavns og Vartov Valgmenigheder

Juli 2022 Nr. 2

Guds egen lidelse

Langfredag: Johannes 19,17-37

Langfredag er en alvorlig dag. En dag for eftertanke og refleksion. For i dag møder vi livets grundvilkår. Det er ikke en dag for vittigheder. Alligevel vil jeg indlede med en. Den passer til dagen. Dels fordi den ikke er morsom, dels fordi den indkapsler essensen af langfredag på en måde, så man skulle tro, at den var designet til det. Men det er den ikke. Jødisk humor kan være selvironisk og grovkornet, indtil det respektløse. Den lyder således.

I Guds himmel står en gruppe jødiske holocaustofre og mindes deres tid i Auschwitz. Også de har en tendens til det galgenhumoristiske, så humøret er højt og latteren breder sig. Gud kommer forbi og står i udkanten af gruppen, da en af jøderne grådvalt af latter siger: "Kan I så huske, hvordan Rabbi Eliezer snød nazisterne, da han faldt og brækkede nakken på vejen til gaskammeret?" Jøderne morer sig højlydt, mens Gud lidt forvirret spørger: "Hvorfor griner I? Jeg forstår den ikke." Latteren forstummer, og en af jøderne svarer: "Man skulle nok have været der."

Det er ikke svært at gætte, hvad den vittighed skal i en kristen langfredagsprædiken. Og jeg kom i tvivl, om jeg ville fortælle den. For tanken strejfede mig, at det kunne være en kristen historie, der ville fremhæve kristendommen på jødedommens bekostning. Ved nærmere eftertanke, tror jeg det ikke. For den giver mening i såvel et kristent som et jødisk univers. Set fra jødisk perspektiv er det en katastrofe at blive forladt af Gud. Det er undergang, destruktion, død og ødelæggelse, men jøderne risikerer det. Det er nåde og barmhjertighed og overstrømmende lykke og glæde at komme tilbage til relationen til Gud. For i den hører folket hjemme, og de stoler på, at Gud ikke forlader dem for evigt. Holocaustofrene i vittigheden kan trods alt fortælle om deres lidelser i himlen hos Gud. Som vi hørte det i salmen fra alteret, hvor jeg'et i al sin ulykke tillidsfuldt beder til Gud, om at han ikke vil blive væk: "Men du, Herre, hold dig ikke borte, du min styrke, skynd dig til hjælp." For han og alle jøder har fuld tillid til, at Gud vil gribe ind,

for han har udvalgt sig dem som sit folk. Han slipper dem ikke. Trygt kan de sige: ”Det var dig, der hjalp mig ud af moders liv og gav mig tryghed ved moders bryst. Til dig var jeg overladt fra min fødsel, fra moders liv var du min Gud.” I tillid hertil lyder bønnen: ”Hold dig ikke borte fra mig, for nøden er nær, og ingen hjælper mig!” For Gud holder sig ikke borte for evigt. Han har udvalgt sig folket og tager sig af det. Hans pagt er udtryk for det. Den kan de stole på. Også i perioder, hvor han synes fjern. Ja, fraværende. Men Gud svigter ikke sit folk. Selv ikke, om de skulle forville sig væk fra ham. Han tager sig af dem til den rette tid. De er hans. Selv hvis de er fremmede for hinanden, er de alligevel hans eget.

Johannesevangeliet handler om Gud, der kommer til sit eget. Det står i evangeliets begyndelse: ”Han var i verden, og verden var blevet til ved ham, og verden kendte ham ikke. Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham.” De vil ikke kende ham og ikke vide af ham. Jo mere han henvender sig til dem, jo mere han vil give sig til dem, jo mere afstand tager de fra ham. Det, der er Guds eget, vil ikke være hans eget. De vil være fremmede for ham. Han vil dem. Han vil dele liv og vilkår med dem. De ønsker det ikke. De vil ikke have ham hos sig.

I Johannesevangeliet antager det groteske former. Jesus, Guds søn, må insistere på at gennemføre lidelsen. Han bruger al sin magt på at få lov til at være den magtesløse på korset. Hver dag i påskeugen tager han selv kommandoen, for at den skal forløbe som den skal. Torsdag aften fortæller han Judas, at det er nu, at han skal gøre det, som han har planlagt. Torsdag nat giver han sig selv til kende over for de romerske myndigheder i Getsemanehave. Han må ved den lejlighed selv sætte tilfangetagelsen i gang og må hjælpe de paralyserede soldater til at foretage arrestationen. Pilatus, der skal dømme ham, har faktisk kun magt over ham, fordi den er givet ham fra oven. På vej til Golgatha bærer han selv sit kors. Og nu

hængende på korset, sikrer han, at skriften er opfyldt, før alt er fuldbragt. Fuldbragt er det, fordi Guds søn dér i sin død på korset fuldt ud er kommet til sit eget. Nu er der ikke noget i menneskelivet, der er fremmed for ham. Det er helt hans eget.

Således bliver Johannesevangeliet ganske vist ikke altid forstået. Tværtimod. Store teologer har talt om, at Jesus i Johannesevangeliet er som en Gud, der skrider hen over jorden uden rigtigt at berøre den. Lidelsen påvirker ham ikke rigtigt. Tilsyneladende lider han kun tilsyneladende. Blandt de tidlige kristne teologer var der nogle, der ikke kunne udholde tanken, at Gud selv led og døde på korset. Det kunne ikke passe. Jesus var på korset. Det kunne man acceptere, men Guds søn, Kristus eller ånden havde på det tidspunkt forladt ham. Nogle fremstillede det endda sådan, at Kristus sad oven på korset, mens Jesus blev dræbt på det. Det var ophøjelsen, som Johannesevangeliet taler om. Så er Gud kun tilsyneladende blevet menneske i Jesus. Af den grund kalder man den retning doketisme, for *dokein* betyder ’at synes’ på græsk. Gud havde lånt Jesu krop og for en tid taget bolig i den for at forlade den igen, inden den pines ihjel på korset. For at Gud skulle være involveret i den menneskelige lidelse, kan man ikke holde ud at tænke på. Gud skal gribe ind og befri os fra den. Han skal komme os til undsætning i lidelsen. Han skal vise os vej ud af lidelsen. Hvis Gud lider, hvis Gud er i lidelsen, og lidelsen er i Gud, hvem kan så hjælpe os? Nej, lidelsen kan ikke være Guds eget. Den må være fremmed for Gud, så han kan frelse os fra den.

Sådan tænkte man i de første århundreder, og sådan tænker man selv, når man spørger sig selv, hvad det skal til for. Når man efter mange årtiers kirkegang, bøn og salmesang, bibellæsning og fordybelse, bliver stillet til regnskab for og stiller sig selv til regnskab for, hvilken forskel det gør. Gør smerten mindre ondt? Er sorgen lettere at bære? Får

det meningsløse mening, fordi Gud er blevet menneske og pint ihjel på korset? Spørger man sig selv. Men selve spørgsmålet er et oprør mod, at Gud virkelig blev menneske. For det stiller spørgsmålstegn ved, om det virkelig er vores smerte, vores sorg og vores meningsløshed, som han gjorde til sig eget. Uvilkårligt foretrækker vi, at det var fremmed for ham, så der ikke er smerte, sorg og meningsløs lidelse, hvor han er. Så kunne han komme til os og tage os bort fra alt det, som vi ikke synes, hører Gud til. Alt det, der burde være ham fremmed. Han kan komme til os i skikkelse af et menneske og frelse os fra vores smertelige vilkår, men han kan ikke komme som et virkeligt menneske underlagt de samme vilkår som os. Vores smertelige og dødelige tilværelse, kan ikke virkelig være hans eget. Den må være noget andet end ham. Den må være ham fremmed.

Uanset hvor genkendelig den tanke er, havde kirken ret i at erklære den kættersk. For det er den modsatte historie, der er i Det Nye Testamente. Overraskende nok, måske, navnlig i Johannesevangeliet. Jesu død har nemlig ingen mening i Johannesevangeliet. Her er ingen tale om, at han skal sone menneskers synder. Ingen skal dø for at tage straffen. Døden er som lidelsen helt meningsløs. Og evangeliet fremstiller det således, at den suveræne Guds søn bruger al sin magt på at overtage denne meningsløse død. Han tager den til sig, fordi han vil. Han mister ikke magten; han bruger den på at give afkald og blive magtesløs i den lidelse og død, som hører korset til. Han insisterer på at være til stede i den meningsløshed, som henrettelsen på korset er, når det er blottet for alle teologiske fortolkninger. Og det er det i Johannesevangeliet. Korset har ikke anden mening, end at Gud vil det. Han vil kendes som den, der er til stede i meningsløsheden og magtesløsheden. Det skal ikke være fremmed for ham. Også det skal være hans eget. Således elsker han verden. Han mærker lidelsen og mærkes

bogstaveligt talt af den, så han kan kendes på de mærker, som hans kærlighed til verden giver ham. Korsmærkerne viser, at også smerten hører til i Gud.

Det er svært at kapere. Når Gud har taget det på sig som sit eget, er der intet sted, hvor Gud ikke er. Ingen smerte, død og lidelse, er fremmed for Gud. Han er ikke hævet over selv det mest uhyggelige og urimelige; han står ikke udenfor klar til at gribe ind; han er selv i det. For også det er hans eget. Så må vi tro, at vores lidelse finder sted i Gud, at vores død er en død i Gud. For han har gjort hele menneskelivet med lidelse og død til sit eget, som vi er hans egne. Den kristne version af den indledende vittighed, ville derfor være, at Gud replicerede: Hvorfor måtte jeg ikke være med? For vi vil helst holde Gud ude af det meningsløse og magtesløse. Det skal være ham fremmed. Så kan vi trygt forvente, at han griber ind og sætter sin magt igennem. Men den kristne Gud bruger sin magt til at være i det magtesløse. Han overtager selv det meningsløse. Så må vi tro, at vi i det meningsløse er omfattet af ham. At vi i magtesløsheden er i hans magt. At han er med os i lidelsen. At vi dør i ham.

DDS 193 – 203 – 187 --- 192 – 439 – 211

Grundkursus i kristendom

På introduktionsmøderne for menighedernes nye medlemmer fremkom et ønske om et grundkursus i kristendom. Det afholdes som "teologiske saloner" med oplæg ved Jesper Tang Nielsen og efterfølgende vin og samtale over fire mandage: 21. november, 28. november, 5. december og 12. december. kl. 19-21. Alle (også ældre medlemmer) er velkomne. Mere information kommer i næste nummer af kirkebladet og på hjemmesiden. Tilmelding på jtn@kvvv.dk

Årsberetning 2021 Vartov Valgmenighed

Afdøde medlemmer siden sidste årsmøde:
Erling Agnild, Karen Strandberg.

Årets arrangementer

Pandemi-situation prægede også dette år. Alle menighedsmøder og jubilæumsarrangementer i foråret måtte aflyses eller udskydes. Ligeledes blev årsmødet ikke afholdt i april, som det skal efter vedtægterne, men blev udskudt til senere på året.

I 101-års jubilæumsugen havde vi kirkekoncert og i den forbindelse det nys indførte introduktionsmøde for nye medlemmer bl.a. med et foredrag af Thorstein Balle om Grundtvig. Mødet har fundet tilslutning og påskønnelse fra deltagerne og vil blive videreført de kommende år.

Portrættet af Niels Grønkjær i konfirmandstuen blev afsløret for råd og nævn d. 16. juni. I efteråret kom menighedslivet atter ind i en normal gænge, bl.a. med følgende arrangementer: Septembermøde med foredrag af Marie Østergaard Knudsen, menighedsmøde med Elisabeth Engberg-Pedersen om Bibelen på tegnsprog, Kulturnat-arrangementet, koncerten ”Das Marien-Leben” af Hindemith ved Signe Asmussen og Kristian Olesen og indledende foredrag ved Per Øhrgaard og Jesper Tang Nielsen, børneadventsmødet (der dog var præget af en stærkt begrænset deltagelse af børn) samt adventsmødet med musikalsk deltagelse af en ny generation Zeuthen-Schneider. Efter årsskiftet, men i samme sæson: studiekredsen om Paulus med efterfølgende foredrag af Troels-Engberg Pedersen.

Den ene jubilæumsaktivitet, vi kunne gennemføre, var initiativet med Phillip Fabers nye Grundtvig-melodier, som bliver lanceret for en bredere kreds i samarbejde med Grundtvigsk Forum ved et møde til september. Og endelig en jul uden coronarestriktioner.

Administrative og praktiske sager

En række praktiske, økonomiske og administrative sager har præget årets arbejde i nævnet. Lejeaftalen med Pastoralseminariet har ikke været reguleret med almindelig pristalsreguleret stigning i 15 år. Det er der rådet bod på med forventelig og meget påskønnet professionalisme af Kristian Lyk-Jensen.

Det er ikke lykkedes at forhindre Kirkeministeriets varslede opsigelse af den gunstige pensionsaftale for ’løse’ præster (missionærer, udlands- og valgmenighedspræster) som har sikret dem mulighed for at bevæge sig mellem sogneansættelse og anden ansættelse uden pensionsmæssige konsekvenser og til en fordelagtig takst for bl.a. valgmenigheder. Da Jesper Tang Nielsen er kommet ind under den gamle ordning, vil det forhåbentlig vare længe, inden det får konsekvenser for Vartov, men mange mindre valg- og frimenigheder må forudse økonomiske vanskeligheder i de kommende år.

Et smertepunkt er spørgsmålet om, hvordan man kan respektere 18-åriges forældre-uafhængige status uden de facto at skubbe dem ud af menigheden ved at forlange et medlemsbidrag af dem på et tidspunkt i deres liv, hvor det udløser en forudsigelig negativ reaktion. Nævnet arbejder fortsat med sagen.

Bygningsmæssigt har året ikke været så travlt som under renovering af præsteboligen – men med en gammel, fredet bygning er der meget at holde øje med. Gulvene i salen og gangene er blevet slebet. Tagrender er blevet rensede. Varmesystemet er blevet rettet for fejl. Og flere andre småting.

Personaleforhold og samarbejde

Vores gode forretningsfører, Kurt Godtfredsen, har allerede for en del år siden annonceret, at hans tid var ved at udløbe. Heldigvis besluttede han sig for at fortsætte på posten under præsteskitet, hvilket især jeg har været meget tryk ved. Men vi gav ham på årsmødet i

2020 løfte om, at vi ville tage skridt til at finde hans afløser. Niels Matsson Johansen viste sig interesseret. Han er ganske vist idehistoriker og ikke regnskabsuddannet, men har erfaring fra en ansættelse som viceskoleinspektør på en folkeskole med ansvar for økonomi. Fordi Niels Matsson Johansen tillige er medlem af nævnet, har man vedtaget en ny procedure, hvorefter alle udgifter skal godkendes med dobbeltunderskrift (i overensstemmelse med moderne god praksis).

Der er grund til at sige Kurt Godtfredsen stor tak for den opgave, han har udført for menigheden, og som gør det trygt at være formand. Og så byde velkommen til Niels Matsson Johansen som ny forretningsfører. Han tiltræder stillingen 1. september.

Vi skal i år også tage afsked med vores trofaste kirketjener gennem mange år, Agnete Veit. Vi er ved at finde hendes afløser, som vil tiltræde 1. september. Men inden da har vi oplevet Agnete Veit på prædikestolen d. 29. maj, da hun har fået sin kandidateksamen og snart er færdig på pastoralseminariet. Hun skal have tak for de år, hvor hun har udført kirketjenerjobbet til alles tilfredshed – og held og lykke med fremtiden som præst.

En tak skal også lyde til Kristian Olesen, som nu ledsager salmesang og spiller gode præ- og postludier i begge kirker – og tak også for koncertoplevelser.

Ved sidste årsmøde orienterede Johan Kjeldgaard-Pedersen om, at der skulle vælges formand for børnehaven i forbindelse med kommunalvalget. På trods af at Johan Kjeldgaard-Pedersen ikke længere har børn i børnehaven, har han påtaget sig opgaven for endnu en 4 års periode. Det er vi glade for og håber, at medlemmer vil benytte sig af tilbuddet om garanteret plads i børnehaven – og måske vil en påtage sig posten som formand.

Københavns Valgmenighed skal have tak for et godt samarbejde. Vi håber, at der findes en løsning på de aktuelle udfordringer, så der også fremover kan afholdes gudstjenester i det smukke kirkerum.

Tak for samarbejdet til Grundtvigsk Forum. Selvfølgelig til uundværlige Kristoffer

Grishauge, der holder øje med bygningen, men også til sekretariatet. I forbindelse med markeringen af Grundtvig på 150-året for hans død har vi flere samarbejder, bl.a. om en teaterforestilling med Thure Lindhardt, som kommer til at foregå i kirken.

Nævnet

Vi har jo ikke en stor flok ansatte, men må selv tage fat, hvor det kræves. Der skal lyde en stor tak til flokken af aktive i Vartov, som påtager sig forskellige opgaver, fx rundvisninger i kirken, IT-støtte, udskiftning af pærer og tasketroge, flagrejsning, revision, fremstilling af kulinariske oplevelser, korrekturlæsning, udsendelse af kirkeblade og som ellers med godt humør træder til, hvor det behøves.

Medlemmerne af menighedsnævnet skal også have tak for at påtage sig mangefold opgaver tilpasset den tid, man har til rådighed – og for at vores møder afvikles i tillid og munterhed.

Vi er godt i gang med et generationsskifte i nævnet. Det er trygt for os aldrende nævnsmedlemmer, som ganske vist har bedre tid til at passe de mange opgaver end de travle arbejdsramte medlemmer af nævnet, at der står en flok klar til at tage over efter os. Vi lader os langsomt skifte ud. I aften går Karen Krab af. Hun har siddet 6 år i nævnet. Sammen med Malene Grishauge har hun sørget for, at der altid er rent i kirken med hvide duge og fint pyntet til højtiderne. Når der skal serveres og laves børneadvent, har hun også altid stået klar. Jeg vil gerne sige tak for det store arbejde – og glæder mig over, at hun er i rækken af Vartov Aktive, som stiller op, når der kaldes. Det skal hun have tak for, ligesom hun skal takkes for at stå for årets sangtime.

Marianne Knudsen

Grundtvig lever!

Grundtvigsk Forum markerer 150-året for N.F.S. Grundtvigs død 2. september 1872 med en lang række spændende arrangementer i september-oktober 2022. Gå ind på Grundtvigsk Forums hjemmeside www.grundtvig.dk og studer tilbuddene. Hvis man køber billetter inden 1. juli, er der 10% rabat på arrangementerne.

Ved indbetalinger for flere personer

For at hjælpe mig i arbejdet med at indbetale oplysninger til SKAT, er det vigtigt, at alle personer angives i forbindelse med indbetalinger. Indbetalingerne bliver jo registreret og indbetret til SKAT årligt på cpr-nummer, så hvis en indbetaling omfatter flere personer (fx ægtefæller), skal de begge anføres. Det er svært efterfølgende at rette forkerte registreringer. På forhånd tak for hjælpen. Niels Mattsson Johansen

Jeg saa engang et Billede af det Evige

Grundtvig fortalt af Thure Lindhardt. I forbindelse med markeringen af 150-året for Grundtvigs død spiller Thure Lindhardt forestillingen "Jeg saa engang et Billede af det Evige" i Vartov Kirke, d. 2., 9. 16. og 23. september kl. 17-19. Til forestillingerne har medlemmer af Københavns og Vartov Valgmenighed fri adgang. Gå ind på www.grundtvig.dk/ event og vælg, hvilken dato man ønsker at se forestillingen – under køb billet finder man valgmuligheden Medlemsbillet: Københavns Valgmenighed/Vartov Valgmenighed, hvor der kan bestilles gratis billetter.

Musikken under ordene – musikforedrag med Phillip Faber

Torsdag d. 15. september 2022 kl. 17.30 – 19.00 i Vartovs store sal. Hvornår har en tekst fundet sin rigtige melodi? Er det galt eller genialt at sætte ny melodi til elskede salmer som "Det er så yndigt at følges ad"? Gennem nedslag i Grundtvigs store sang- og salmeværk forsøger Phillip Faber at pege på, hvorfor musikken har lige så stor åndelighed og dybde som ordene. Arrangeret i samarbejde mellem Grundtvigsk Forum og Vartov Valgmenighed. Medlemmer af Københavns og Vartov Valgmenigheder har gratis adgang.

Menighedsmøde

Mandag d. 10. oktober kl. 19.30 er der menighedsmøde ved Jesper Tang Nielsen under titlen *To år i det grundtvigske: Hvad jeg bemærkede og kom til at holde af*. Efter to år som præst i Københavns og Vartov Valgmenighed reflekterer jeg over mine oplevelser og erfaringer ud fra en teologisk vinkel, som i udgangspunktet ikke var grundtvigsk, men er ved at blive det.

Lyden af Laub

Kan du høre, hvad du selv synger? Vi elsker at synge, fordi vi elsker alle de gode melodier, men ofte bemærker vi ikke ordene. Thomas Laub (1852-1927) havde den stik modsatte ambition med sine salmelodier: Musikken skulle tjene Ordet.

30. september-2. oktober er Thomas Laubs musik og tankning omdrejningspunkt for en weekend med koncert (Holmens Kirke, 30. september), seminar (Vartov, 1. oktober) og gudstjeneste (Vartov Kirke, 2. oktober, kl. 16). Læs mere på www.grundtvig.dk. 'Lyden af Laub' er et samarbejde mellem Grundtvigsk Forum, Sokkelund Sangkor, Vartov Valgmenighed og Holmens Kirke

Menighedsmøde

Mandag d. 7. november kl. 19.30 er der menighedsmøde ved professor emeritus, dr.phil. Peter Harder om *Individet, fællesskabet og værdierne*. Omvæltende begivenheder som flygtninge- og migrantkrisen, Trumps valgsejr og invasionen i Ukraine har mindet os om, at tilvante værdier ikke bare kan tages for givet. Besindelsen på værdierne rejser imidlertid et dilemma: Siden formuleringen af menneskerettighederne i oplysningsstiden er de kodificerede værdier typisk anskuet som noget der gælder individet - men hvordan forholder individets universelle rettigheder sig til ønsket om at beskytte værdier knyttet til fællesskaber - fra børnefødselsdage op til demokratiet og velfærdsstaten? Foredraget handler om, på hvilke måder individet er afhængigt af fællesskabet - med sprogfællesskabet som grundeksempel.

Efterårsmøde i de sjællandske valgmenigheder

D. 2. oktober er Københavns og Vartov Valgmenighed værter ved efterårsmødet for de grundtvigske valgmenigheder på Sjælland. Mødet begynder med gudstjeneste i Immanuelskirken kl. 10, hvorefter der er frokost på en nærliggende café. Herefter er der foredrag ved sognepræst og tidligere kirketjener Rasmus Jensen om Immanuelskirken som et grundtvigsk helhedskunstværk. Foredraget foregår i kirken.

Kalender

Fredage d. 9. 16. og 23. september kl. 17.00 – 19.00
Thure Lindhardt genfortæller Grundtvig i Vartov Kirke

Torsdag d. 15. september kl. 17.30 – 19.00
Phillip Faber om melodier i Vartovs Store Sal

Søndag d. 25. september kl. 11.00 – 12.00
Introduktionsmøde for konfirmander og deres forældre i menighedssalen efter gudstjenesten

Søndag d. 2. oktober kl. 10.00 – 15.00
Efterårsmøde for de grundtvigske valgmenigheder på Sjælland i Immanuelskirken

Søndag d. 2. oktober kl. 16.00
Gudstjeneste i forbindelse med 'Lyden af Laub' i Vartov Kirke

Mandag d. 10. oktober kl. 19.30
Menighedsmøde ved Jesper Tang Nielsen i menighedssalen

Mandag d. 7. november kl. 19.30
Menighedsmøde ved Peter Harder i menighedssalen

Mandage 21. 28. november og 5. 12 december kl. 19-21
Teologiske saloner i menighedssalen og/eller præsteboligen

Adresser

Præst: Jesper Tang Nielsen
Løngangsstræde 24,2., 1468 København K, tlf. 24 94 26 28
e-mail: jtn@kvvv.dk - hjemmeside: www.kvvv.dk

Københavns Valgmenighed

Formand:
Klaus Skovsted
Valdemars Allé 30, 2860 Søborg
Tlf: 51 40 96 20

Forretningsfører:
Ejvind Lynning
Maglestien 10, 2860 Søborg
Tlf.: 39 69 82 53 / 23 96 86 24
Bank: 2191 - 6897622120

Kirketjener:
Margrethe Tougaard Møller
Krogerupgade 55, 1.th, c/o Mikkel Jensen,
2200 København N
Tlf. 22 95 49 75

Organist:
Kristian Olesen
Stationsvej 1a, 4320 Lejre
Tlf. 20 76 07 32

Vartov Valgmenighed

Formand:
Marianne Knudsen
Nordre Fasanvej 92, st.th., 2000 Frederiksberg
Tlf. 60 76 81 18

Forretningsfører:
Niels Mattsson Johansen
Lysefjordsgade 10, 4tv, lejl. 2, 2300 København S
Tlf. 23 23 57 01
mattsson@comxnet.dk

Kirketjener:
Agnete Veit
Store Kannikestræde 9, 1169 København K
Tlf.: 40 38 55 44

Organist:
Kristian Olesen
Stationsvej 1a, 4320 Lejre
Tlf. 20 76 07 32

Valgmenighedernes hjemmeside er www.kvvv.dk

Bladets redaktion:
Jesper Tang Nielsen (ansvarshavende), Lilly Wiberg, Gudrun Haastrup
Forsidevignet: Peter Hentze

Afsender:

Københavns og Vartov
Valgmenigheder
Longangstræde 24, 2.
1468 København K

Gudstjenester i Vartov Kirke og Immanuelskirken*

Hvor ikke andet er anført, varetages gudstjenesten af Jesper Tang Nielsen.

7. august (8. søndag efter trinitatis)

Vartov Kirke kl. 10

9. oktober (17. søndag efter trinitatis)

Vartov Kirke kl. 10

14. august (9. søndag efter trinitatis)

Immanuelskirken kl. 10

16. oktober (18. søndag efter trinitatis)

Immanuelskirken kl. 10

21. august (10. søndag efter trinitatis)

Vartov Kirke kl. 10

23. oktober (19. søndag efter trinitatis)

Vartov Kirke kl. 10
v/Doris Ottesen

28. august (11. søndag efter trinitatis)

Immanuelskirken kl. 10

Vartov Kirke kl. 16

30. oktober (20. søndag efter trinitatis)

Immanuelskirken kl. 10

Vartov Kirke kl. 16

(tidspunkter ifølge vintertid)

4. september (12. søndag efter trinitatis)

Vartov Kirke kl. 10

6. november (Alle helgens dag)

Vartov Kirke kl. 10

11. september (13. søndag efter trinitatis)

Immanuelskirken kl. 10

18. september (14. søndag efter trinitatis)

Vartov Kirke kl. 10

v/Doris Ottesen

25. september (15. søndag efter trinitatis)

Vartov Kirke kl. 10

Immanuelskirken kl. 16

2. oktober (16. søndag efter trinitatis)

Immanuelskirken kl. 10

Efterårsmøde for de sjællandske valgmenigheder

Vartov Kirke kl. 16

Gudstjeneste i forbindelse med 'Lyden

af Laub' med medvirken af Sokkelund

Sangkor

*Immanuelskirken ligger på Forhåbningssholms Allé 20, Frederiksberg.